

El raïm i la rabosa

La cursa, amb obstacles, del PSPV

Tots sabem què passà a la rabosa de la falla: que no arribant a agafar el raïm, el bandejava, dient: «és verd». Una cosa semblant venia a dir Lerma en un periòdic abans d'anar-se'n al Congrés Federal del PSOE: «L'aspecte més important no és entrar en l'executiva». És clar, especialment si havia intentat tot allò que se li havia ocorregut i pogué comprovar que no hi havia res a fer, que perdria la cadira que havia ocupat en el màxim òrgan de direcció del partit des de l'anterior Congrés Federal.

«És verd, és verd» s'apressava a repetir Lerma a última hora, sense recordar que algun dels seus fontaners arribà a proposar l'abstenció de la delegació valenciana en la votació sobre la gestió de l'executiva ixent, per fer costat a la seua permanència. Era una proposta que no podia triomfar, per dues raons. D'una banda, mentre oficialment es vantava del suport incondi-

Manuel MUÑOZ

cional de la delegació al manteniment de Lerma en l'executiva, no hi havia cap interès a pressionar en el tema. I, de l'altra, era un contrasentit no votar en favor d'una direcció en la qual Lerma havia participat.

Res a fer, no hi havia res a fer. Sembla que Lerma es va convèncer, per fi, hores abans de marxar a Madrid. I pogué veure, a temps, que no tenia trellat prendre eixir elegit pel Congrés per al Comitè Federal, solució que havia considerat com a alternativa, a fi de poder exhibir algun tret de suport a la seua persona, provinent de Madrid. No tenia trellat perquè això suposava actuar com si desconfiàs del fet que torne a ser escollit secretari general del PSPV (PSOE) i de mantenir, per tant, la condició de membre nat del Comitè Federal.

El president de la Generalitat se n'adonà, doncs, un poc tard i es donà pressa a aclarir que seguir en l'executiva no era el punt més important, que el raïm

era verd. I ho era, sobretot perquè Felipe González i Alfonso Guerra tenien la ferma decisió de restar tot el poder possible als anomenats barons o califes. Lerma, per la condició de secretari general i president autonòmic, n'és un.

Però no acabaren amb la forçada renúncia al lloc de l'executiva els tràngols del màxim dirigent del PSPV (PSOE). Els valencians que han estat escollits membres del Comitè Federal són el president del PSPV i de les Corts Valencianes, Antoni Garcia Miralles; el conseller de Cultura i Educació, Cebrià Ciscar, i el vice-president del Consell i conseller de Governació, Felipe Guardiola.

Ja ho sabem, aquestes tres persones formen part d'un quartet de corda, la finalitat principal del qual és tocar melodies distintes de les que interpreta la xaranga de fontaners que dirigeix el mestre Lerma. ¿Qui els proposà per a formar part del Comitè Federal? El mateix Lerma, perquè, com assenyalava un dels delegats, el president de la Generalitat «podrà ser molt amic de Blasco, però sap ben bé on hi ha la força».

Amb aquests resultats,

tot ha anat bé per a les forces que dins el partit pres-ten suport al quartet. Lerma ha tornat de Madrid molt més feble. Se n'anà com a membre de l'executiva federal i n'ha tornat amb les mans dins les butxaques. Així, li serà molt més difícil mantenir el poder absolut, construït sobre la fontaneria, i haurà de començar a escoltar-se altres notables del PSPV (PSOE), els quals es queixen de ser controlats i despreciats, alhora, pel Molt Honorable.

S'ha sentit el tir d'eixida per a una cursa que acabarà en el Congrés del País Valencià, que tindrà lloc a Alacant el pròxim mes d'abril. Sembla que hi camparan les colzades i les travetes, i n'hi ha molts interessats a amollar-ne algunes als fontaners de Lerma.

El partit està canviant, el quartet avança i la xaranga del president es replega, intentant no perdre la compostura. És evident que Lerma té molt d'interès a continuar com a secretari general, però caldrà veure si el deixen. Podria passar que, a les vespres del Congrés del País, Lerma repetesca: «és verd, és verd».

ARAGELI BANYULS

AL QUE QUIERE VIVIR

CINE ROXY - GANDIA -

28 de desembre, 10'30 nit